

PERFEKT MIT "HABEN" UND/ ODER "SEIN" Perfektum s pomocnými slovesy "haben" a/ nebo "sein"

Pomocné sloveso „sein“ mají:

(1.) **Nepřechodná** (intransitivní) **slovesa** (nemají u sebe předmět ve 4. pádě) vyjadřují **změnu místa**:

ich **bin** gegangen / gelaufen / gerannt / geschritten / gereist / gesprungen / gewandert

(*šel jsem / běžel jsem / utíkal jsem / kráčel jsem / cestoval jsem / skočil jsem / chodil jsem pěšky*)

er **ist** erwacht / erkrankt / eingeschlafen / verstorben / gewachsen

(*procitl / onemocněl / usnul / zemřel / rostl*)

Některá slovesa pohybu, např. schwimmen, rudern, segeln, užívají pomocného slovesa haben k vyjádření průběhu děje a sein k udání cíle nebo trasy:

Er **hat** eine Stunde geschwommen.
Plaval hodinu.

Er **ist** über den Kanal geschwommen.
Plaval přes Kanál.

Stejně sloveso může mít v perfektu pomocné sloveso haben, pokud se použije jako přechodné, nebo pomocné sloveso sein, pokud se použije jako nepřechodné (vyjadřuje změnu místa nebo stavu):

Er **hat** einen Audi gefahren.
Řídil audi / jezdil s audi.

Sie **hat** das Auto in die Garage gefahren.
Zavezla auto do garáže.

Sie **sind** nach Pilsen gefahren.
Jeli do Plzně.

(2.) všechna nepřechodná slovesa, která vykazují **změnu stavu**:

- nový začátek nebo vývoj: **aufblühen, aufwachen, einschlafen, werden, wachsen**
- označují konec, ukončení vývoje: **sterben, ertrinken, erstricken, vergehen**

(3.) Slovesa **sein** a **bleiben**:

ich **bin** geblieben / gewesen / geworden
(*zůstal jsem / byl jsem / stal jsem se*)

Pomocné sloveso „haben“ mají:

(1.) Všechna **přechodná** (transitivní) **slovesa**, tj. Slovesa, která mohou mít předmět v prostém 4. pádě (bez předložky).

Ich **habe** (ein Buch) gelesen.
Četl jsem (knihu).

Ich **habe** lange (die Adresse) gesucht.
Dlouho jsem hledala (tu adresu).

bauen, fragen, hören, essen, öffnen ...

Er **hat** sich nur mühsam bewegt.
Pohyboval se jen s námahou.

Die Stadt **hat** sich verändert.
Město se změnilo.

(2.) Všechna zvrtná (reflexivní) slovesa:

(3.) Všechna modální slovesa

(4.) Nepřechodná slovesa, jestliže vyjadřují stav nebo trvání děje. Do této skupiny řadíme:

(a.) slovesa, která se pojí s Pú místa a času, ale nevyjadřují změnu stavu: **hängen (nepravidelné – viset), liegen, sitzen, arbeiten, leben, schlafen, wachen** (*na jihu Německa jsou slovesa liegen, sitzen a stehen používány v perfektu se sein*)

Er **hat** nur vier Stunden geschlafen.
Spal jen čtyři hodiny.

Wir **haben** am Tisch gesessen.
Seděli jsme u stolu.

(b.) slovesa, která se obvykle pojí s dativem a nevyjadřují pohyb: **antworten, danken, gefallen, glauben, ...**

(c.) Slovesa označující začátek a konec: **anfangen, aufhören, beginnen.**

Es **hat** geregnet.
Pršelo.

(5.) Neosobní slovesa vztahující se k počasí:

Es **hat** geschneit.
Sněžilo.